Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)

της 13ης Δεκεμβρίου 2012*

«Κανονισμός (ΕΚ) 1896/2006 — Ευρωπαϊκή διαδικασία διαταγής πληρωμής — Αίτηση εκδόσεως διαταγής, η οποία δεν πληροί τις προβλεπόμενες από την εθνική νομοθεσία τυπικές προϋποθέσεις — Εξαντλητική απαρίθμηση των προϋποθέσεων που πρέπει να πληροί η αίτηση — Δυνατότητα αναζητήσεως των τόκων έως την εξόφληση του κεφαλαίου»

Στην υπόθεση C-215/11,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Sąd Okręgowy we Wrocławiu (Πολωνία) με απόφαση της 11ης Απριλίου 2011, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 9 Μαΐου 2011, στο πλαίσιο της δίκης

Iwona Szyrocka

κατά

SiGer Technologie GmbH,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους A. Tizzano, πρόεδρο τμήματος, M. Ilešič (εισηγητή), E. Levits, J.-J. Kasel και M. Safjan, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: P. Mengozzi

γραμματέας: K. Sztranc-Sławiczek, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 18ης Απριλίου 2012,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

— η Πολωνική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους M. Szpunar και M. Arciszewski, καθώς και από την B. Czech,

— η Αυστριακή Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την C. Pesendorfer,

— η Πορτογαλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον L. Fernandes,

— η Φινλανδική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την M. Pere,

— η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου, εκπροσωπούμενη από τον S. Ossowski,

* Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική.

— η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τις A.-M. Rouchaud-Joët και K. Herrmann,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 28ης Ιουνίου 2012,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του κανονισμού (ΕΚ) 1896/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, για τη θέσπιση ευρωπαϊκής διαδικασίας διαταγής πληρωμής (ΕΕ L 399, σ. 1).

2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ευρωπαϊκής διαδικασίας διαταγής πληρωμής, την οποία κίνησε η I. Szyrocka, κάτοικος Πολωνίας, κατά της εδρεύουσας στη Γερμανία SiGer Technologie GmbH.

Το νομικό πλαίσιο

Ο κανονισμός 1896/2006

3 Κατά την όγδοη, την ένατη, τη δέκατη και την ενδέκατη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 1896/2006:

«(8) Τα εμπόδια που προκύπτουν όσον αφορά την πρόσβαση σε αποτελεσματική δικαιοσύνη σε διασυνοριακές υποθέσεις, και η στρέβλωση του ανταγωνισμού μέσα στην εσωτερική αγορά η οποία οφείλεται σε ανισορροπίες ως προς τη λειτουργία των διαδικαστικών μέσων που διατίθενται στους πιστωτές στα διάφορα κράτη μέλη, απαιτούν κοινοτική νομοθεσία η οποία να κατοχυρώνει την ύπαρξη ισότιμων όρων για τους δανειστές και τους οφειλέτες σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση.

(9) Στόχος του παρόντος κανονισμού είναι η απλούστευση, επιτάχυνση και μείωση των εξόδων της εκδίκασης διαφορών για διασυνοριακές υποθέσεις όσον αφορά μη αμφισβητούμενες χρηματικές αξιώσεις με τη θέσπιση ευρωπαϊκής διαδικασίας διαταγής πληρωμής [...].

(10) Η διαδικασία που θεσπίζει ο παρών κανονισμός θα πρέπει να αποτελέσει συμπληρωματικό και προαιρετικό μέσο για τον αιτούντα, ο οποίος διατηρεί την πλήρη ευχέρεια προσφυγής στη διαδικασία που προβλέπει το εθνικό δίκαιο. Συνεπώς, ο παρών κανονισμός δεν αντικαθιστά, ούτε εναρμονίζει τους υφιστάμενους μηχανισμούς είσπραξης μη αμφισβητούμενων αξιώσεων δυνάμει του εθνικού δικαίου.

(11) Η διαδικασία θα πρέπει, όσο το δυνατόν περισσότερο, να βασίζεται στη χρήση τυποποιημένων εντύπων για την επικοινωνία μεταξύ δικαστηρίου και διαδίκων προκειμένου να την καταστήσει ευκολότερη και να επιτρέψει τη χρήση της αυτόματης επεξεργασίας δεδομένων.»

4 Κατά τη δέκατη έκτη αιτιολογική σκέψη 16 του εν λόγω κανονισμού, «[το] δικαστήριο θα πρέπει να εξετάζει την αίτηση, συμπεριλαμβανομένων των θεμάτων της δικαστικής αρμοδιότητας και της περιγραφής των αποδεικτικών στοιχείων, βάσει των πληροφοριακών στοιχείων που παρέχονται στο έντυπο της αίτησης. Έτσι το δικαστήριο θα έχει τη δυνατότητα να προβαίνει σε εξέταση κατ' αρχάς του βασίμου της αξίωσης και, μεταξύ άλλων, να αποκλείει προδήλως αβάσιμες αξιώσεις ή απαράδεκτες αιτήσεις».

5 Κατά την εικοστή ένατη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 1896/2006, σκοπός του κανονισμού είναι η «καθιέρωση ενιαίου, ταχέος και αποτελεσματικού μηχανισμού για την είσπραξη μη αμφισβητούμενων χρηματικών αξιώσεων εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης».

6 Το άρθρο 1, παράγραφος 1, του κανονισμού 1896/2006 ορίζει:

«Ο παρών κανονισμός αποσκοπεί:

α) στην απλούστευση, επιτάχυνση και μείωση των εξόδων της εκδίκασης διαφορών για διασυνοριακές υποθέσεις όσον αφορά μη αμφισβητούμενες χρηματικές αξιώσεις, με τη θέσπιση ευρωπαϊκής διαδικασίας διαταγής πληρωμής,

[...]».

7 Το άρθρο 2, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού προβλέπει:

«Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις διασυνοριακού χαρακτήρα, ανεξάρτητα από το είδος του δικαστηρίου. [...]»

8 Κατά το άρθρο 3, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού:

«Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, διασυνοριακή υπόθεση είναι εκείνη κατά την οποία τουλάχιστον ένας εκ των διαδίκων έχει την κατοικία ή τη συνήθη διαμονή του σε κράτος μέλος διαφορετικό από το κράτος μέλος του επιληφθέντος δικαστηρίου.»

9 Το άρθρο 4 του ίδιου κανονισμού ορίζει:

«Η ευρωπαϊκή διαδικασία διαταγής πληρωμής θεσπίζεται για την είσπραξη χρηματικών αξιώσεων οι οποίες είναι εκκαθαρισμένες και απαιτητές κατά την ημερομηνία υποβολής της αίτησης για ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής.»

10 Το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 1896/2006 ορίζει:

«Για τους σκοπούς της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, η δικαστική αρμοδιότητα προσδιορίζεται σύμφωνα με τους σχετικούς κανόνες κοινοτικού δικαίου [...]».

11 Το άρθρο 7 του κανονισμού αυτού ορίζει:

«1. Η αίτηση για ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής υποβάλλεται με το τυποποιημένο έντυπο Α που παρατίθεται στο Παράρτημα Ι.

2. Η αίτηση περιλαμβάνει:

α) τα ονόματα και τις διευθύνσεις των διαδίκων και, κατά περίπτωση, των αντιπροσώπων τους, καθώς και τα στοιχεία του δικαστηρίου στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση,

β) το ποσό της αξίωσης, συμπεριλαμβανομένου του κεφαλαίου και, κατά περίπτωση, των τόκων και των συμβατικών κυρώσεων και εξόδων,

γ) εάν ζητούνται τόκοι επί της αξίωσης, το επιτόκιο και τη χρονική περίοδο για την οποία ζητούνται τόκοι, εκτός εάν προστίθενται στο κεφάλαιο νόμιμοι τόκοι αυτοδίκαια σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους προέλευσης,

δ) την αιτία της διαφοράς, συμπεριλαμβανομένης της περιγραφής των πραγματικών περιστατικών στα οποία θεμελιώνεται η αξίωση και, ενδεχομένως, των αιτούμενων τόκων,

ε) την περιγραφή των αποδεικτικών στοιχείων που υποστηρίζουν την αξίωση,

στ) τα στοιχεία στα οποία θεμελιώνεται η δικαστική αρμοδιότητα,

και

ζ) τον διασυνοριακό χαρακτήρα της υπόθεσης, κατά την έννοια του άρθρου 3.

3. Στην αίτηση, ο αιτών δηλώνει ότι οι παρεχόμενες πληροφορίες είναι ακριβείς, καθόσον είναι σε θέση να γνωρίζει, και αναγνωρίζει ότι οιαδήποτε σκόπιμη ψευδής δήλωση δύναται να επισύρει αντίστοιχες κυρώσεις βάσει του δικαίου του κράτους μέλους προέλευσης.

4. Στο προσάρτημα της αίτησης, ο αιτών δύναται να δηλώσει στο δικαστήριο ότι, σε περίπτωση αντίθεσης του καθού, αντιτίθεται στη μεταφορά της διαδικασίας στους συνήθεις κανόνες πολιτικής δικονομίας […]. Αυτό δεν εμποδίζει τον αιτούντα να ενημερώσει σχετικά το δικαστήριο εκ των υστέρων, οπωσδήποτε όμως πριν από την έκδοση της διαταγής.

5. Η αίτηση υποβάλλεται εγγράφως ή με άλλα μέσα επικοινωνίας, συμπεριλαμβανομένων των ηλεκτρονικών μέσων, που είναι αποδεκτά από το κράτος μέλος προέλευσης και διαθέσιμα στο δικαστήριο.

6. Η αίτηση πρέπει να υπογράφεται από τον αιτούντα ή, κατά περίπτωση, από τον αντιπρόσωπό του. […]»

12 Το άρθρο 11, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού ορίζει:

«Το δικαστήριο απορρίπτει την αίτηση εφόσον:

α) δεν πληρούνται οι απαιτήσεις που ορίζονται στα άρθρα 2, 3, 4, 6 και 7,

[…]».

13 Κατά το άρθρο 12, παράγραφος 3, του ίδιου κανονισμού:

«Με την ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής, γνωστοποιείται στον καθού ότι έχει τις εξής δυνατότητες επιλογής:

α) να καταβάλει στον αιτούντα το ποσό το οποίο ορίζεται στη διαταγή,

[…]».

14 Το άρθρο 25 του κανονισμού 1896/2006 προβλέπει:

«1. Τα συνδυασμένα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας για την ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής και της τακτικής διαδικασίας που ακολουθεί σε περίπτωση υποβολής δήλωσης αντιρρήσεων κατά της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής σε κράτος μέλος, δεν υπερβαίνουν τα δικαστικά έξοδα τακτικής διαδικασίας χωρίς προηγούμενη ευρωπαϊκή διαδικασία διαταγής πληρωμής στο εν λόγω κράτος μέλος.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, τα δικαστικά έξοδα περιλαμβάνουν τα καταβλητέα στο δικαστήρια έξοδα και τέλη, το ποσό των οποίων καθορίζεται σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο.»

15 Το άρθρο 26 του κανονισμού αυτού ορίζει:

«Όλα τα δικονομικά ζητήματα που δεν ρυθμίζονται ρητά με τον παρόντα κανονισμό διέπονται από το εθνικό δίκαιο.»

16 Το παράρτημα Ι του εν λόγω κανονισμού περιέχει το έντυπο Α, με τίτλο «Αίτηση ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής».

17 Κατά το σημείο 7 των κατευθυντηρίων γραμμών, με τίτλο «Οδηγιών για τη συμπλήρωση του εντύπου της αίτησης», οι οποίες περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι του ίδιου κανονισμού:

«Τόκος. Εάν απαιτείται τόκος, αυτό θα πρέπει να διευκρινίζεται για κάθε αξίωση […] μέσω των κωδικών που παρατίθενται στο έντυπο. [...] Εάν εναπόκειται στο δικαστήριο να αποφασίσει για το ποσό των τόκων, το τελευταίο τετραγωνίδιο [μέχρι] πρέπει να παραμείνει κενό. [...]»

18 Το έντυπο Ε, για την επίδοση ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής, περιλαμβάνεται στο παράρτημα V του κανονισμού 1896/2006.

Το πολωνικό δίκαιο

19 Κατά το άρθρο 187, παράγραφος 1, του κώδικα πολιτικής δικονομίας, στις υποθέσεις με περιουσιακό αντικείμενο, στην αίτηση πρέπει να αναγράφεται η αξία του αντικειμένου της διαφοράς, εκτός εάν το αντικείμενο της διαφοράς συνίσταται στο αναγραφόμενο χρηματικό ποσό.

20 Με το άρθρο 130, παράγραφος 1, του κώδικα πολιτικής δικονομίας καθορίζονται οι συνέπειες της καταθέσεως αιτήσεως με τυπικά ελαττώματα. Κατά τη διάταξη αυτή, ο δικαστής ζητεί από τον αιτούντα, επί ποινή επιστροφής του δικογράφου, να διορθώσει ή να συμπληρώσει το δικόγραφο ή να καταβάλει το οφειλόμενο για την αίτηση τέλος εντός προθεσμίας μιας εβδομάδος.

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

21 Στις 23 Φεβρουαρίου 2011 η I. Szyrocka, κάτοικος Πολωνίας, υπέβαλε ενώπιον του Sąd Okręgowy we Wrocławiu αίτηση για την έκδοση ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής κατά της εταιρίας SiGer Technologie GmbH, με έδρα το Tangermünde (Γερμανία).

22 Κατά την εξέταση της αιτήσεως αυτής, το αιτούν δικαστήριο διαπίστωσε ότι δεν πληρούνται ορισμένες από τις τυπικές προϋποθέσεις που απαιτούνται κατά τη νομοθεσία της Πολωνίας, και συγκεκριμένα ότι δεν προσδιορίζεται, όπως επιτάσσει η εν λόγω νομοθεσία, η αξία του αντικειμένου της διαφοράς στο πολωνικό νόμισμα, προκειμένου να υπολογιστούν τα δικαστικά έξοδα. Από τη δικογραφία που τέθηκε υπόψη του Δικαστηρίου προκύπτει ότι η I. Szyrocka ανέγραψε στο έντυπο της αιτήσεως ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής το ποσό του κεφαλαίου σε ευρώ. Επιπλέον, το αιτούν δικαστήριο επισήμανε ότι η I. Szyrocka ανέγραψε στο έντυπο αυτό ότι ζητεί την καταβολή τόκων για το διάστημα που μεσολαβεί από μια συγκεκριμένη ημερομηνία έως την αποπληρωμή του κεφαλαίου.

23 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Sąd Okręgowy we Wrocławiu αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα εξής προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Πρέπει στο άρθρο 7 του κανονισμού [1896/2006] να δοθεί η ερμηνεία:

α) ότι ρυθμίζει εξαντλητικώς το ζήτημα των προϋποθέσεων τις οποίες πρέπει να πληροί η αίτηση εκδόσεως ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής ή, αντιθέτως,

β) ότι ορίζει τις προϋποθέσεις που πρέπει κατ' ελάχιστον να πληροί η εν λόγω αίτηση, ενώ προκειμένου για τις λοιπές τυπικές προϋποθέσεις της αιτήσεως, οι οποίες δεν ρυθμίζονται από τη διάταξη αυτή, τυγχάνει εφαρμογής η εθνική νομοθεσία;

2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο δεύτερο σκέλος του πρώτου ερωτήματος, εάν η αίτηση δεν πληροί τις τυπικές προϋποθέσεις που προβλέπει η νομοθεσία του κράτους μέλους (επί παραδείγματι, δεν έχει επισυναφθεί στην αίτηση αντίγραφο για τον καθού ή δεν προσδιορίζεται η αξία του αντικειμένου της διαφοράς), πρέπει ο αιτών να κληθεί να συμπληρώσει την αίτηση συμφώνως προς την εθνική κανονιστική ρύθμιση, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 26 του κανονισμού 1896/2006, ή συμφώνως προς το άρθρο 9 του ιδίου κανονισμού;

3) Πρέπει στο άρθρο 4 του κανονισμού 1896/2006 να δοθεί η ερμηνεία ότι τα αναφερόμενα στην εν λόγω διάταξη χαρακτηριστικά της χρηματικής απαιτήσεως, ήτοι ότι αυτή πρέπει να είναι "εκκαθαρισμένη" και ληξιπρόθεσμη κατά τον χρόνο της υποβολής της αιτήσεως για την έκδοση ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής, αφορούν αποκλειστικώς την κύρια απαίτηση ή ότι τα εν λόγω χαρακτηριστικά αφορούν, αντιθέτως, και τους οφειλόμενους τόκους υπερημερίας;

4) Έχει το άρθρο 7, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού 1896/2006, ορθώς ερμηνευόμενο, την έννοια ότι στην περίπτωση κατά την οποία το δίκαιο του κράτους μέλους προελεύσεως δεν προβλέπει την αυτοδίκαιη προσθήκη των τόκων στο κεφάλαιο, είναι δυνατόν, στο πλαίσιο της διαδικασίας της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής, να ζητηθούν, πέραν του ποσού της κύριας απαιτήσεως:

α) όλοι οι τόκοι, συμπεριλαμβανομένων των αποκαλούμενων "ανοικτών" τόκων (οι οποίοι υπολογίζονται από της επακριβώς προσδιοριζόμενης ημερομηνίας κατά την οποία καθίστανται απαιτητοί έως την ημέρα της καταβολής, της οποίας η ακριβής ημερομηνία δεν προσδιορίζεται, επί παραδείγματι "από της 20ής Μαρτίου 2011 έως την ημέρα καταβολής"),

β) μόνον οι τόκοι που υπολογίζονται από της επακριβώς προσδιοριζόμενης ημερομηνίας κατά την οποία καθίστανται απαιτητοί έως την ημέρα υποβολής της αιτήσεως ή έως την ημέρα εκδόσεως της διαταγής πληρωμής,

γ) μόνον οι τόκοι που υπολογίζονται από της επακριβώς προσδιοριζόμενης ημερομηνίας κατά την οποία καθίστανται απαιτητοί έως την ημέρα υποβολής της αιτήσεως;

5) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο σκέλος του τετάρτου ερωτήματος, πώς πρέπει να είναι διατυπωμένη, κατά τον κανονισμό 1896/2006, η απόφαση όσον αφορά την αναγραφή των εν λόγω τόκων στο έντυπο της διαταγής πληρωμής;

6) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο δεύτερο σκέλος του τετάρτου ερωτήματος, ποιος πρέπει να υπολογίσει το ποσό των τόκων, ο αιτών ή το δικαστήριο αυτεπαγγέλτως;

7) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο τρίτο σκέλος του τετάρτου ερωτήματος, υποχρεούται ο αιτών να αναγράφει στην αίτηση το ύψος των υπολογισθέντων τόκων;

8) Στην περίπτωση κατά την οποία ο αιτών δεν έχει υπολογίσει τους οφειλόμενους έως την υποβολή της αιτήσεως τόκους, οφείλει το δικαστήριο να προβεί στον εν λόγω υπολογισμό αυτεπαγγέλτως ή πρέπει, αντ' αυτού, να καλέσει τον αιτούντα να συμπληρώσει την αίτηση κατ' εφαρμογήν του άρθρου 9 του κανονισμού 1896/2006;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί του πρώτου ερωτήματος

24 Με το πρώτο του ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ερωτά αν το άρθρο 7 του κανονισμού 1896/2006 ορίζει εξαντλητικά τις προϋποθέσεις που πρέπει να πληροί η αίτηση ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής ή αν ορίζει μόνο τις προϋποθέσεις που πρέπει κατ' ελάχιστον να πληροί η εν λόγω αίτηση, ενώ, όσον αφορά τις λοιπές τυπικές προϋποθέσεις που δεν ρυθμίζονται από τη διάταξη αυτή, εφαρμόζεται η εθνική νομοθεσία.

25 Για να δοθεί απάντηση στο ερώτημα αυτό απαιτείται, αφενός, γραμματική ερμηνεία του άρθρου 7 του κανονισμού 1896/2006 και, αφετέρου, τελολογική και συστηματική ερμηνεία του κανονισμού αυτού.

26 Υπενθυμίζεται, καταρχάς, ότι το άρθρο 7 του εν λόγω κανονισμού θέτει ορισμένες προϋποθέσεις όσον αφορά το περιεχόμενο και τον τύπο της αιτήσεως ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής. Προβλέπει, μεταξύ άλλων, τη χρήση τυποποιημένου εντύπου για την υποβολή της αιτήσεως, τα συστατικά στοιχεία της αιτήσεως, δήλωση του αιτούντος όσον αφορά την ακρίβεια των αναγραφόμενων στην αίτηση στοιχείων, τη δυνατότητα του αιτούντος να αντιταχθεί στην εκδίκαση της αιτήσεως με τους γενικούς κανόνες πολιτικής δικονομίας, καθώς και τα της υπογραφής επί της αιτήσεως.

27 Διαπιστώνεται ότι το γράμμα του εν λόγω άρθρου δεν περιέχει κανένα στοιχείο υπέρ της θέσεως ότι τα κράτη μέλη δύνανται ελεύθερα να επιβάλλουν, διά της εθνικής νομοθεσίας, επιπλέον προϋποθέσεις όσον αφορά την αίτηση ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής.

28 Συγκεκριμένα, όπως σαφώς προκύπτει από τις παραγράφους 2, στοιχείο γ', 3, 5 και 6 του άρθρου 7 του κανονισμού 1896/2006, το άρθρο αυτό ορίζει ρητώς σε ποιες περιπτώσεις επιτρέπεται τα κράτη μέλη να ρυθμίζουν με την εθνική νομοθεσία συγκεκριμένες πτυχές των σχετικών με την αίτηση ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής προϋποθέσεων. Αντιθέτως, το άρθρο αυτό δεν επιτρέπει, ούτε ρητώς ούτε εμμέσως, την επιβολή επιπλέον προϋποθέσεων από τα κράτη μέλη διά της εθνικής νομοθεσίας.

29 Περαιτέρω, η γραμματική αυτή ερμηνεία επιβεβαιώνεται από τη συστηματική ερμηνεία του κανονισμού 1896/2006. Συναφώς, τονίζεται, αφενός, ότι, όπως προκύπτει από τη δέκατη έκτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού αυτού, το δικαστήριο που επιλαμβάνεται της αιτήσεως εκδόσεως ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής την εξετάζει βάσει των αναγραφόμενων σε αυτή στοιχείων. Αφετέρου, ούτε τα άρθρα 2 έως 4 και 6 του εν λόγω κανονισμού, με τα οποία διευκρινίζονται ορισμένες από τις προϋποθέσεις εκδόσεως της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής, προβλέπουν τη δυνατότητα επιβολής επιπλέον προϋποθέσεων βάσει της εθνικής νομοθεσίας των κρατών μελών. Επιπλέον, κατά το άρθρο 11, παράγραφος 1, στοιχείο α', του ίδιου κανονισμού, μόνον η μη τήρηση των προϋποθέσεων των άρθρων 2 έως 4, 6 και 7 αυτού συνεπάγεται απόρριψη της αιτήσεως ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής.

30 Τέλος, υπενθυμίζεται ότι, όπως προκύπτει από το άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 1896/2006, σκοπός του κανονισμού αυτού είναι, μεταξύ άλλων, η απλούστευση, επιτάχυνση και μείωση των εξόδων της εκδικάσεως διασυνοριακών διαφορών με αντικείμενο μη αμφισβητούμενες χρηματικές απαιτήσεις. Όπως αναφέρεται στην όγδοη, στη δέκατη και στην εικοστή ένατη αιτιολογική σκέψη του εν λόγω κανονισμού, προς επίτευξη του σκοπού αυτού, ο κανονισμός θεσπίζει ενιαίο μηχανισμό εισπράξεως τέτοιων απαιτήσεων, θέτοντας σε ισχύ πανομοιότυπες προϋποθέσεις για πιστωτές και οφειλέτες σε όλη την Ένωση, χωρίς να αντικαθιστά ή να εναρμονίζει τους αντίστοιχους υφιστάμενους εθνικούς μηχανισμούς.

31 Η επίτευξη του σκοπού αυτού θα ήταν, όμως, αβέβαιη, αν τα κράτη μέλη είχαν την ευχέρεια να θεσπίζουν εν γένει, με την εθνική νομοθεσία, επιπλέον προϋποθέσεις όσον αφορά την αίτηση ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής. Συγκεκριμένα, αν υπήρχε η ευχέρεια αυτή, στα κράτη μέλη θα ίσχυαν διαφορετικές προϋποθέσεις όσον αφορά την αίτηση και, επιπλέον, θα αυξάνονταν οι δυσχέρειες, η διάρκεια και το κόστος της ευρωπαϊκής διαδικασίας εκδόσεως διαταγής πληρωμής.

32 Επομένως, μόνον η ερμηνεία κατά την οποία το άρθρο 7 του κανονισμού 1896/2006 ρυθμίζει εξαντλητικά τις προϋποθέσεις που πρέπει να πληροί η αίτηση ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής εξασφαλίζει την επίτευξη του σκοπού του εν λόγω κανονισμού.

33 Όσον αφορά, ειδικότερα, το ζήτημα αν το εθνικό δικαστήριο δύναται, υπό περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, να ζητήσει από τον αιτούντα να συμπληρώσει την αίτηση ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής, ώστε να αναγράφεται σε αυτή η αξία του αντικειμένου της διαφοράς στο πολωνικό νόμισμα, ενόψει του υπολογισμού των δικαστικών εξόδων, διαπιστώνεται ότι το εν λόγω δικαστήριο μπορεί να στηριχθεί, συναφώς, στο άρθρο 25, παράγραφος 2, του κανονισμού 1896/2006, κατά το οποίο το ποσό των δικαστικών εξόδων ρυθμίζεται κατά τα οριζόμενα από την εθνική νομοθεσία

34 Τονίζεται, συναφώς, ότι, ελλείψει εναρμονίσεως των εθνικών μηχανισμών είσπραξης μη αμφισβητούμενων αξιώσεων, ο τρόπος προσδιορισμού των δικαστικών εξόδων ρυθμίζεται, υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 25 του κανονισμού 1896/2006, από την εσωτερική έννομη τάξη των κρατών μελών δυνάμει της αρχής της διοικητικής αυτοτέλειας αυτών. Ωστόσο, η εθνική ρύθμιση δεν πρέπει να συνεπάγεται δυσμενέστερη μεταχείριση από εκείνη που ισχύει για παρόμοιες καταστάσεις υπαγόμενες στο εσωτερικό δίκαιο (αρχή της ισοδυναμίας) και δεν πρέπει να καθιστά πρακτικά αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερή την άσκηση δικαιωμάτων που αναγνωρίζονται από το δίκαιο της Ένωσης (αρχή της αποτελεσματικότητας) (βλ., συναφώς, απόφαση της 14ης Ιουνίου 2012, C 618/10, Banco Español de Crédito, σκέψη 46 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

35 Επομένως, το εθνικό δικαστήριο μπορεί, καταρχήν, να ζητήσει στοιχεία σχετικά με την αξία του αντικειμένου της διαφοράς κατά τα οριζόμενα από την εθνική νομοθεσία, υπό την προϋπόθεση ότι η διαδικασία προσδιορισμού των δικαστικών εξόδων δεν συνεπάγεται υπερβολική διεύρυνση της διάρκειας της ευρωπαϊκής διαδικασίας διαταγής πληρωμής ή την απόρριψη της σχετικής αιτήσεως.

36 Υπό τις συνθήκες αυτές, στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 7 του κανονισμού 1896/2006 ορίζει εξαντλητικά τις προϋποθέσεις που πρέπει να πληροί η αίτηση ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής. Δυνάμει του άρθρου 25 του εν λόγω κανονισμού και υπό την επιφύλαξη των προϋποθέσεων του άρθρου αυτού, το εθνικό δικαστήριο δύναται ελεύθερα να προσδιορίζει το ποσό των δικαστικών εξόδων, κατά τα οριζόμενα στην εθνική νομοθεσία, υπό τον όρο ότι η εθνική ρύθμιση δεν συνεπάγεται δυσμενέστερη μεταχείριση από εκείνη που ισχύει για παρόμοιες καταστάσεις υπαγόμενες στο εσωτερικό δίκαιο και ότι δεν καθίσταται πρακτικά αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερής η άσκηση δικαιωμάτων που αναγνωρίζονται από το δίκαιο της Ένωσης.

Επί του δευτέρου ερωτήματος

37 Δεδομένης της απαντήσεως που δόθηκε στο πρώτο ερώτημα, παρέλκει η απάντηση στο δεύτερο ερώτημα.

Επί του τρίτου και του τέταρτου ερωτήματος

38 Με το τρίτο και το τέταρτο ερώτημα το αιτούν δικαστήριο ερωτά, κατ' ουσίαν, αν τα άρθρα 4 και 7, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού 1896/2006 επιτρέπουν στον αιτούντα να αναζητήσει, στο πλαίσιο ευρωπαϊκής διαδικασίας εκδόσεως διαταγής πληρωμής, τόκους για το διάστημα μεταξύ της ημερομηνίας κατά την οποία οι τόκοι αυτοί κατέστησαν απαιτητοί και της αποπληρωμής του κεφαλαίου.

39 Υπενθυμίζεται, καταρχάς, ότι, κατά το άρθρο 4 του κανονισμού 1896/2006, οι χρηματικές απαιτήσεις των οποίων ζητείται η είσπραξη στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής διαδικασίας εκδόσεως διαταγής πληρωμής πρέπει να είναι εκκαθαρισμένες και απαιτητές, το δε άρθρο 7, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του εν λόγω κανονισμού ορίζει ότι, εφόσον ζητούνται τόκοι επί της απαιτήσεως, στη σχετική αίτηση πρέπει να αναγράφεται το επιτόκιο καθώς και το χρονικό διάστημα για το οποίο ζητούνται οι τόκοι.

40 Όσον αφορά, αφενός, το αν οι τόκοι που ζητούνται στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής διαδικασίας διαταγής πληρωμής πρέπει να είναι εκκαθαρισμένοι και απαιτητοί, κατά την έννοια του άρθρου 4 του κανονισμού 1896/2006, διαπιστώνεται ότι από τη γραμματική ερμηνεία του άρθρου αυτού δεν προκύπτει συγκεκριμένη ένδειξη συναφώς, δεδομένου, ιδίως, ότι η διάταξή αυτή αναφέρεται εν γένει σε «χρηματικές απαιτήσεις» που δύνανται να αναζητηθούν στο πλαίσιο ευρωπαϊκής διαδικασίας διαταγής πληρωμής.

41 Σημειωτέον, ωστόσο, ότι από το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται η διάταξη αυτή και, ιδίως, από τον συνδυασμό της διατάξεως αυτής με το άρθρο 7, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του εν λόγω κανονισμού προκύπτει ότι οι προϋποθέσεις περί εκκαθαρισμένης και απαιτητής αξιώσεως δεν ισχύουν για τους τόκους.

42 Συγκεκριμένα, όπως ορθώς επισημαίνει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, καμία διάταξη του κανονισμού 1896/2006 δεν υποχρεώνει τον αιτούντα να αναγράψει στην αίτηση ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής το ακριβές ποσό των τόκων. Ειδικότερα, το άρθρο 7, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού αυτού προβλέπει μόνον ότι, σε περίπτωση αναζητήσεως τόκων επί της απαιτήσεως, πρέπει να αναγράφεται το επιτόκιο και το χρονικό διάστημα για το οποίο ζητούνται οι τόκοι, πράγμα που άλλωστε εμφαίνει και το έντυπο της αιτήσεως εκδόσεως ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής που περιλαμβάνεται στο παράρτημα Ι του εν λόγω κανονισμού.

43 Αφετέρου, όσον αφορά το αν το εν λόγω άρθρο 7, παράγραφος 2, στοιχείο γ', επιτρέπει την αναζήτηση τόκων για το διάστημα μεταξύ της ημερομηνίας κατά την οποία αυτοί κατέστησαν απαιτητοί και την ημερομηνία εξοφλήσεως του κεφαλαίου, τονίζεται ότι η διάταξη αυτή δεν απαιτεί την αναγραφή του ποσού των τόκων στην αίτηση εκδόσεως διαταγής πληρωμής ούτε διευκρινίζει έως ποιο χρονικό σημείο είναι δυνατόν να αναζητηθούν τόκοι.

44 Υπό τις συνθήκες αυτές, η διάταξη αυτή πρέπει να ερμηνευθεί βάσει του σκοπού του κανονισμού 1896/2006, ο οποίος συνίσταται, όπως προαναφέρθηκε στη σκέψη 30 της παρούσας αποφάσεως, όχι μόνο στη θέσπιση ενός ενιαίου, ταχέος και αποτελεσματικού μηχανισμού για την είσπραξη μη αμφισβητούμενων χρηματικών αξιώσεων, αλλά και στη μείωση των εξόδων της σχετικής διαδικασίας.

45 Συναφώς, τονίζεται ότι θα ήταν αναντίστοιχη προς τον σκοπό αυτό η ερμηνεία του άρθρου 7, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού 1896/2006 κατά την έννοια ότι ο αιτών δεν έχει τη δυνατότητα να αναζητήσει τόκους έως την εξόφληση του κεφαλαίου. Συγκεκριμένα, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 66 των προτάσεών του, αν γινόταν δεκτό ότι μπορούν να αναζητηθούν μόνον οι τόκοι έως την υποβολή της αιτήσεως ή την έκδοση της διαταγής πληρωμής, ο αιτών, για να μπορέσει να εισπράξει το σύνολο των τόκων έως την καταβολή του κεφαλαίου, θα ήταν υποχρεωμένος να υποβάλει πολλαπλές αιτήσεις διαδοχικά, ήτοι μια πρώτη για την αναζήτηση του κεφαλαίου και των τόκων και, κατόπιν, διαδοχικές αιτήσεις για τους τόκους που τρέχουν κατά το χρονικό διάστημα που ακολουθεί.

46 Επομένως, διαπιστώνεται ότι η ερμηνεία του άρθρου 7, παράγραφος 2, στοιχείο γ′, του κανονισμού 1896/2006 κατά την έννοια ότι δεν επιτρέπεται η αναζήτηση των τόκων που έχουν τρέξει έως την εξόφληση του κεφαλαίου μπορεί να έχει ως συνέπεια την αύξηση της διάρκειας και της πολυπλοκότητας, καθώς και του κόστους της ευρωπαϊκής διαδικασίας διαταγής πληρωμής.

47 Κατά τα λοιπά, μια τέτοια ερμηνεία θα αποθάρρυνε τον ενδιαφερόμενο από το να κινήσει την ευρωπαϊκή διαδικασία διαταγής πληρωμής και θα τον παρότρυνε να στραφεί στις εθνικές διαδικασίες, στο πλαίσιο των οποίων έχει τη δυνατότητα να αναζητήσει το σύνολο των τόκων. Είναι, βεβαίως, αληθές ότι, όπως αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 10 του κανονισμού 1896/2006, η διαδικασία που θεσπίζεται με τον κανονισμό αυτόν αποτελεί συμπληρωματικό και προαιρετικό μηχανισμό, σε σχέση με αυτούς που προβλέπονται από το εθνικό δίκαιο, για τον αιτούντα, πλην όμως δεν αμφισβητείται ότι, για να αποτελεί όντως η διαδικασία αυτή επιλογή για τους πιστωτές, θα πρέπει αυτοί να έχουν τη δυνατότητα να ασκήσουν με αυτήν τα ίδια δικαιώματα, όπως με τις εθνικές διαδικασίες.

48 Επομένως, τα άρθρα 4 και 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, του κανονισμού 1896/2006 δεν απαγορεύουν στον αιτούντα να αναζητήσει, στο πλαίσιο ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής, τους τόκους που έχουν τρέξει έως την εξόφληση του κεφαλαίου.

49 Εξάλλου, η ερμηνεία αυτή δεν αναιρείται από τα επιχειρήματα που προβάλλουν η Πορτογαλική Κυβέρνηση και η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου υπέρ της ερμηνείας κατά την οποία δεν επιτρέπεται η αναζήτηση των τόκων που γεννώνται κατά το διάστημα μετά την επίδοση της διαταγής πληρωμής.

50 Συγκεκριμένα, αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζει η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου, το γεγονός ότι στο σημείο 7 των οδηγιών για τη συμπλήρωση του εντύπου της αιτήσεως ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής, που παρατίθεται στο παράρτημα Ι του κανονισμού 1896/2006, αναφέρεται μόνον η δυνατότητα αναζητήσεως των τόκων έως την έκδοση της αποφάσεως του δικαστηρίου επί της αιτήσεως δεν σημαίνει ότι ο αιτών δεν έχει τη δυνατότητα να αναζητήσει και τους τόκους που έχουν τρέξει μετά την ημερομηνία αυτή. Συγκεκριμένα, οι οδηγίες αυτές, μολονότι αναμφισβήτητα χρήσιμες για την ερμηνεία του εν λόγω κανονισμού, έχουν, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 86 των προτάσεών του, αμιγώς ενδεικτικό χαρακτήρα και δεν καλύπτουν το σύνολο των περιπτώσεων που θα μπορούσαν να εμφανισθούν στην πράξη.

51 Εξάλλου, όσον αφορά το επιχείρημα που αντλεί η Πορτογαλική Κυβέρνηση από το άρθρο 12, παράγραφος 3, στοιχείο α′, του κανονισμού 1896/2006, διαπιστώνεται ότι με την ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής γνωστοποιείται στον καθού το ποσό που οφείλει να καταβάλει στον αιτούντα. Πάντως, ο καθού γνωρίζει το οφειλόμενο ποσό όχι μόνον όταν στην ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής αναγράφεται το τελικό ποσό του κεφαλαίου και των τόκων, αλλά και όταν στη διαταγή αναγράφεται το ποσό του κεφαλαίου, καθώς και το επιτόκιο και το χρονικό διάστημα για το οποίο οφείλονται οι τόκοι. Εξάλλου, η ερμηνεία της εν λόγω διατάξεως κατά την έννοια ότι ο αιτών δεν έχει τη δυνατότητα να αναζητήσει τους τόκους που έχουν τρέξει έως την εξόφληση του κεφαλαίου θα ήταν, για τους λόγους που παρατίθενται στις σκέψεις 44 έως 46 της παρούσας αποφάσεως, αντίθετη προς τον σκοπό του εν λόγω κανονισμού.

52 Επιπλέον, οι διατάξεις του κανονισμού 1896/2006 δεν μπορούν να αποτελέσουν, μόνες αυτές, χωρίς να στηρίζονται στο δίκαιο που διέπει την έννομη σχέση μεταξύ αιτούντος και καθού, τη νομική βάση για την αναζήτηση των τόκων έως την εξόφληση της απαιτήσεως. Συγκεκριμένα, δεδομένου ότι ο κανονισμός 1896/2006 διέπει μόνο τις διαδικαστικές πτυχές του μηχανισμού της διαταγής πληρωμής, όλα τα ζητήματα ουσιαστικού δικαίου, περιλαμβανομένου του ζητήματος των τόκων που μπορούν να αναζητηθούν στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής, ρυθμίζονται, κατ' αρχήν, από το δίκαιο που εφαρμόζεται στην έννομη σχέση μεταξύ των διαδίκων, από την οποία απορρέει η απαίτηση.

53 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι στο τρίτο και στο τέταρτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι τα άρθρα 4 και 7, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού 1896/2006 δεν απαγορεύουν στον αιτούντα να αναζητήσει, στο πλαίσιο ευρωπαϊκής διαδικασίας διαταγής πληρωμής, τόκους για το διάστημα μεταξύ του χρονικού σημείου κατά το οποίο αυτοί καθίστανται απαιτητοί και της εξοφλήσεως του κεφαλαίου.

Επί του πέμπτου ερωτήματος

54 Με το πέμπτο ερώτημά του το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί πώς πρέπει να συμπληρωθεί το έντυπο της ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής, που περιλαμβάνεται στο παράρτημα V του κανονισμού 1896/2006, σε περίπτωση που ζητείται από τον καθού να καταβάλει στον αιτούντα τους τόκους που έχουν τρέξει έως την καταβολή του κεφαλαίου.

55 Διευκρινίζεται, καταρχάς, ότι στο εν λόγω έντυπο υπάρχει οριζόντια γραμμή με τίτλο «Τόκος (από)», η οποία χωρίζεται σε τρεις κάθετες στήλες, οι οποίες φέρουν τις ενδείξεις «Νόμισμα», «Ποσό» και «Ημερομηνία (ημέρα/μήνας/έτος)».

56 Συναφώς, επισημαίνεται ότι, όπως προκύπτει από την ενδέκατη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 1896/2006, η ευρωπαϊκή διαδικασία διαταγής πληρωμής πρέπει να βασίζεται όσο το δυνατόν περισσότερο στη χρήση τυποποιημένων εντύπων, προς διευκόλυνση της διαδικασίας και προκειμένου να είναι δυνατή η αυτόματη επεξεργασία των δεδομένων.

57 Δεδομένου, πάντως, ότι τα έντυπα αυτά στηρίζονται στις πλέον συνήθεις στην πράξη καταστάσεις, διαπιστώνεται ότι, υπό περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης και δεδομένου ότι το έντυπο της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής δεν προβλέπει ρητώς τη δυνατότητα αναγραφής της υποχρεώσεως του καθού να καταβάλει στον αιτούντα τους τόκους που έχουν τρέξει έως την καταβολή του κεφαλαίου, το περιεχόμενο του εν λόγω εντύπου πρέπει να προσαρμοστεί στις ιδιαίτερες περιστάσεις της υποθέσεως, ώστε το δικαστήριο να είναι σε θέση να λάβει μια τέτοια απόφαση.

58 Συγκεκριμένα, το έντυπο της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής πρέπει να συμπληρωθεί κατά τρόπον ώστε ο καθού να δύναται, αφενός, να προσδιορίσει επακριβώς την απόφαση βάσει της οποίας υποχρεούται να καταβάλει στον αιτούντα τους τόκους που έχουν τρέξει έως την καταβολή του κεφαλαίου και, αφετέρου, να γνωρίζει με σαφήνεια το επιτόκιο, καθώς και την ημερομηνία από την οποία ζητούνται τόκοι. Εφόσον τηρούνται οι επιταγές αυτές, το εθνικό δικαστήριο έχει την ευχέρεια να προσδιορίσει συγκεκριμένα τον τρόπο συμπληρώσεως του εντύπου.

59 Για παράδειγμα, το εθνικό δικαστήριο δύναται να αναγράψει το νόμισμα στη σχετική στήλη του εντύπου της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής, το επιτόκιο στη στήλη με τίτλο «Ποσό», στη δε στήλη «Ημερομηνία (ημέρα/μήνας/έτος)» την επισήμανση ότι ο καθού υποχρεούται να καταβάλει τόκους από μια συγκεκριμένη ημερομηνία έως την καταβολή του κεφαλαίου.

60 Επομένως, στο πέμπτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι, όταν ο καθού διατάσσεται να καταβάλει στον αιτούντα τους τόκους που έχουν τρέξει έως την καταβολή του κεφαλαίου, το εθνικό δικαστήριο δύναται ελεύθερα να καθορίσει τον τρόπο συμπληρώσεως του εντύπου της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής, που περιλαμβάνεται στο παράρτημα V του κανονισμού 1896/2006, υπό την προϋπόθεση ότι το συμπληρωμένο κατά τα ανωτέρω έντυπο παρέχει στον αιτούντα τη δυνατότητα, αφενός, να προσδιορίσει επακριβώς την απόφαση βάσει της οποίας υποχρεούται να καταβάλει στον αιτούντα τους τόκους που έχουν τρέξει έως την καταβολή του κεφαλαίου και, αφετέρου, να γνωρίζει με σαφήνεια το επιτόκιο, καθώς και την ημερομηνία από την οποία ζητούνται τόκοι.

Επί του έκτου, του έβδομου και του όγδοου ερωτήματος

61 Κατόπιν της απαντήσεως στο δεύτερο και στο τρίτο ερώτημα, παρέλκει η απάντηση στα λοιπά υποβληθέντα ερωτήματα.

Επί των δικαστικών εξόδων

62 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφαίνεται:

1) Το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΚ) 1896/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, για τη θέσπιση ευρωπαϊκής διαδικασίας διαταγής πληρωμής, ορίζει εξαντλητικά τις προϋποθέσεις που πρέπει να πληροί η αίτηση ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής.

Το εθνικό δικαστήριο δύναται, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 25 του εν λόγω κανονισμού και υπό την επιφύλαξη των προϋποθέσεων του άρθρου αυτού, να προσδιορίζει ελεύθερα το ποσό των δικαστικών εξόδων, κατά τα οριζόμενα στην εθνική νομοθεσία, υπό τον όρο ότι η εθνική ρύθμιση δεν συνεπάγεται δυσμενέστερη μεταχείριση από εκείνη που ισχύει για παρόμοιες καταστάσεις υπαγόμενες στο εσωτερικό δίκαιο και ότι δεν καθίσταται πρακτικά αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερής η άσκηση δικαιωμάτων που αναγνωρίζονται από το δίκαιο της Ένωσης.

2) Τα άρθρα 4 και 7, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού 1896/2006 δεν απαγορεύουν στον αιτούντα να αναζητήσει, στο πλαίσιο ευρωπαϊκής διαδικασίας διαταγής πληρωμής, τόκους για το διάστημα μεταξύ του χρονικού σημείου κατά το οποίο αυτοί καθίστανται απαιτητοί και της εξοφλήσεως του κεφαλαίου.

3) Όταν ο καθού διατάσσεται να καταβάλει στον αιτούντα τους τόκους που έχουν τρέξει έως την καταβολή του κεφαλαίου, το εθνικό δικαστήριο δύναται ελεύθερα να καθορίσει τον τρόπο συμπληρώσεως του εντύπου της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής, που περιλαμβάνεται στο παράρτημα V του κανονισμού 1896/2006, υπό την προϋπόθεση ότι το συμπληρωμένο κατά τα ανωτέρω έντυπο παρέχει στον αιτούντα τη δυνατότητα, αφενός, να προσδιορίσει επακριβώς την απόφαση βάσει της οποίας υποχρεούται να καταβάλει στον αιτούντα τους τόκους που έχουν τρέξει έως την καταβολή του κεφαλαίου και, αφετέρου, να γνωρίζει με σαφήνεια το επιτόκιο, καθώς και την ημερομηνία από την οποία ζητούνται τόκοι.

(υπογραφές)